

De la nostra Caixa de Pensions

Per **FREDERIC RIERA i CAPELLA**
(President del Sindicat)

Han passat quatre anys des de que va ésser aprovat el reglament de la nostra Caixa de Pensions per a jubilació i invalidesa. Falta transcórrer un any només, dels cinc que es va acordar com a fita, abans no es paguessin pensions per jubilació a cap d'aquells socis que, per ésser ja d'edat avançada quan es va crear la nostra Caixa, havia de trobar la manera de que, dintre un temps prudencial, podessin gaudir del benefici de la nostra institució, si es volia que aquesta no fos una vana il·lusió o bé no constituís un sarcasme per ells.

La necessitat absoluta que hi havia de fer tal reglamentació, ens la demostra la marxa ascendent de la nostra Associació des del dia que es posà en vigor. Avui, formen dintre la nostra entitat la totalitat d'aquells que en moments amargs i de lluites que no s'haurien hagut de produir entre nosaltres, varen allunyar-se mancats de fe i creguts que érem incapaços, deixant de banda les nostres baralles i les nostres rivalitats, d'aixecar-nos vers l'alta finalitat per la qual va ésser creat el Sindicat: vetllar pel millorament moral i material dels socis i prestar-nos apoi i ajut mutu entre nosaltres.

En aquest sentit hem emmotllat, durant aquest lapse de temps, la nostra actuació, amb entusiasme i bona voluntat, i, si

en quelcom no hem reeixit, no se'ns pot imputar ni a nosaltres ni al Sindicat, ni a ningú, sinó a fets importants que s'han esdevingut en el món i que han trasbalsat la manera normal en què es desenvolupava l'art de la música.

Aquest canvi ha creat una greu situació al professorat que viu de l'exercici de l'art musical. Per a posar-hi remei, no cal solament de l'esforç de tots, sinó que és del tot necessari que per part del Govern de la Nació i de les autoritats totes, es presti l'interès precis envers la nostra situació i se'ns doni l'ajut que, com estament i com a treballadors ens mereixem, resolguent amb esperit de justícia les nostres demandes i reivindicacions.

Però, tornant al què dèiem al començament, transcorregut aquest any en curs, o sigui pel Gener del 1937, es pagarà pensió per jubilació a tots aquells socis fundadors que tinguin l'edat de 60 anys i ho sol·licitin. Fent deduccions per les pessetes recaptades durant aquests quatre anys, lògicament hem de suposar que el capital que en 31 de Desembre tindrà la nostra Caixa serà de 54,000 pessetes i un promig d'ingrés, per mesada, amb destí a pensions, de 400 pessetes, o sigui 4,800 pessetes l'any, com ens ho demostren les següents dades i xifres: